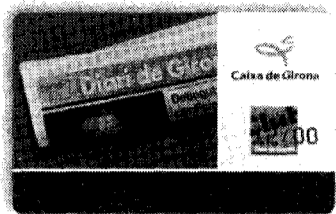

Club Subscriptor

Horari de 9 a 14 i de 17 a 19
Telèfon 972 20 20 42

Diari de Girona

COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA

Diumenge 16 de desembre
a les 19 h

Director: Jordi Casas
Concer amb motiu de l'any Verdi

**TRUQUI PER RESERVAR
LA SEVA ENTRADA**

Nota informativa als subscriptors

La data límit per recollir el maletí
d'eines és el proper
15 de desembre

A partir d'aquesta
data no s'admetran
més cartilles.

LA SEVA CANDIDATURA TINDRÀ 12 DE LES 17 PLACES DE LA JUNTA DEL COL·LEGI

Minobis aposta per reforçar la independència periodística

El llibre blanc i l'estatut de redacció seran les seves prioritats

DdeG
BARCELONA

Enfortir la independència dels periodistes i lluitar contra la precarietat laboral i el descrèdit de la professió són els objectius primordials de Montserrat Minobis per als pròxims quatre anys. La periodista va sortir escollida dimecres nova presidenta del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Minobis va explicar ahir quins seran els objectius per als pròxims quatre anys. Una de les prioritats serà la creació del «llibre blanc» del periodista que posi sobre la taula la situació del professional a Catalunya. «Hem de saber quants som, qui som, com treballem», va dir. Per això «va admetre» cal molta feina i necessitem ajuts.

Un altre important objectiu és reivindicar l'estatut de redacció periodística, que és present en les redaccions de la majoria de països europeus però que falta en moltes empreses periodístiques d'aquí que «no en volen saber res». «Venim d'una dictadura i això encara es nota», «em sembla d'una indignitat espantosa» va afegir la nova presidenta del Col·legi de Periodistes.

Un tercer objectiu serà treballar conjuntament amb el Sindicat de Periodistes de Ca-

Montserrat Minobis.

talunya en diferents temes relatius a la situació laboral del col·lectiu professional, la «precarietat» laboral i la situació dels becaris, la gent que surt de les facultats i l'intrusisme.

En aquest sentit, Minobis va afirmar que el col·legi «no pot marginar aquest sindicat», tot i que va avançar que hi haurà relació amb altres sindicats. Un quart objectiu que es proposa per als pròxims quatre anys serà delimitar la professió periodística de la comunicació «espectacle», especialment en el camp de la televisió.

La periodista va valorar ahir de forma «positiva» la feina feta per Salvador Alsius, que havia ocu-

pat la presidència del col·legi els últims quatre anys. Segons ella, Alsius «ha aconseguit fer una junta molt heterogènia i molt representativa de la professió».

Nova Junta Directiva

Pel que fa a la futura composició dels òrgans del col·legi, un total de dotze de les 17 places de la nova Junta Directiva del Col·legi de Periodistes de Catalunya les ocuparan integrants de la candidatura «Units/as per una professió forta i en llibertat», que encapçalava Montserrat Minobis.

Segons aquest escritori, la llista de Minobis s'assegura dotze llocs en la nova Junta Directiva del Col·legi, que ocuparan Pilar Aymerich, Joan Brunet, Albert Closas, Andreu Farràs, Déborah Hap, Montserrat Melià, Jaume Pujol-Galcerán, Antoni Reig, Núria Ribó, Elisenda Roca, Antoni Traveria i Carmen Umbón.

La Junta Directiva es completarà amb Mònica Terribas, Jordi Fortuny, Enric Marín, Francesc-Marc Alvaro i Kilian Sebría, pertanyents a la llista d'Anglada, que no ha resultat elegit en no haver obtingut el 25% necessari perquè en formin part, d'acord amb els estatuts de l'entitat.

Núria Ribó, Elisenda Roca, Pilar Aymerich i Carmen Umbón van ser les persones més votades per a la Junta Directiva, superant les quatre el miler de sufragis.

PATRICK MERCKAERT PORTA UNA PROPOSTA SOBRE LA RECUPERACIÓ DE LA MEMÒRIA

Espais promou intercanvis entre artistes de Catalunya i Flandes

EUDALD CAMPS
GIRONA

La Fundació Espais d'Art Contemporani de Girona inaugura avui a partir de les vuit del vespre una exposició de l'artista Patrick Merckaert. La mostra, que s'ubicarà a la nova seu del Pou Rodó, s'emmarca dins un ambiciós programa d'intercanvis que la Fundació Espais ha establert amb diferents centres d'exposició d'altres països.

En aquest sentit, gràcies al suport del Copec —Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya—, el conveni establert amb la Galeria Denise van de Velde de Flandes ha permès que l'artista català Jordi Canudas presentés la seva obra en aquesta galeria de la ciutat d'Aalst i que, al mateix temps, Patrick Merckaert mostrés el seus treballs a Girona.

L'obra de Patrick Merckaert es serveix de múltiples recursos formals: com poden ser la fotografia, les paraules o la instal·lació per parlar, sobretot, de la pèrdua i recuperació de la memòria i de la saturació que patim avui dia d'imatges pro-

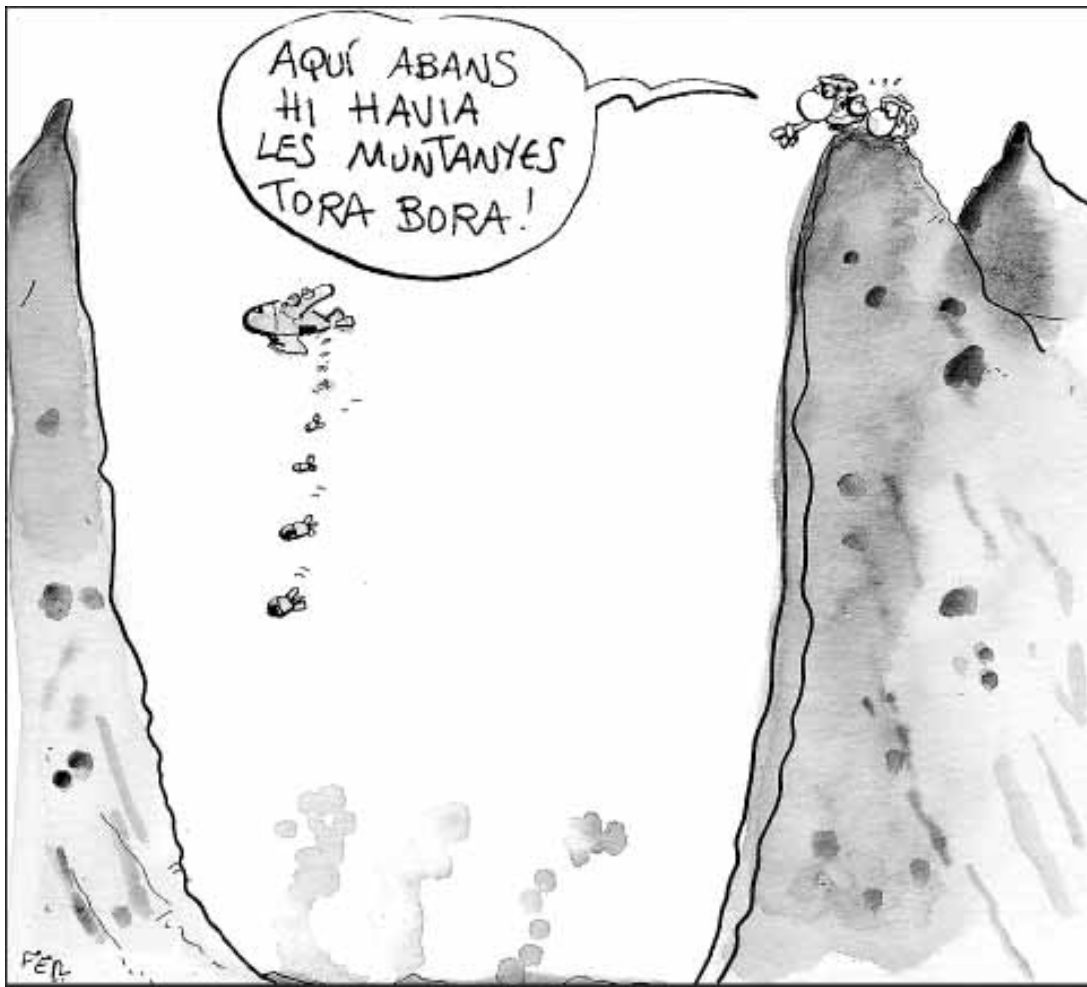
Espais. L'artista Patrick Merckaert amb una de les seves obres.

vinents dels *mass media*. La particular fusió de fotografia i paraules el mateix artista l'explica afirmant que «la imatge sense els mots no arriba a ser prou forta. Les paraules soles no diuen res. Prenc fragments d'imatges, de sons i de textos i els barrejo: allò més important és que el visitant tingui una experiència sensitiva força individual. De cap manera no pretenc imposar el que cal que senti».

Destaca, especialment, la utilització que l'artista de Kasel fa de

l'espai: el visitant de l'exposició que presenta a Girona trobarà un entorn regit per principis mentals, caracteritzat per la recerca d'un temps interior, d'un lloc d'introspecció que cerca, en darrera instància, infiltrar-se en els estrats més profunds de l'espectador.

La utilització de grans fotografies de rostres que fa l'artista reforça aquesta idea de contemplació recíproca, de voluntat integradora de l'espectador en una mena d'obra d'art total.

NON STOP

L'EURO I LES TARGETES

Marçal Sintes

Últimament han empitjorat les relacions entre els comerciants i les entitats financeres perquè els primers temen que, tot aprofitant l'euro, se'ls augmentin les comissions per cobrar amb targeta. Si això passés, és molt probable que finalment els clients acabessin rebent d'una o altra manera. A la temptació dels comerços d'arrodonir els preus s'hi afegiria ara la de repercutir sobre el consumidor l'encariment del diner de plàstic. Tothom sap que a partir del primer de gener l'ús de targetes es multiplicarà, ja que fer-les servir és un bon sistema per evitar l'embolic que suposa acostumar-se a l'euro. A partir del

mes vinent, doncs, les targetes, a més de servir per comprar coses, ens estalviaran molts maldecaps. És això el que ens podrien fer pagar. Pot passar perfectament que als consumidors ens vulguin cobrar per facilitar-nos la vida, és a dir, per fer servir les targetes. Les autoritats i les associacions de consumidors han d'estar molt atentes, doncs, per impedir que entre els bancs, les entitats que emeten targetes, i els comerciants encareixin injustificadament els preus. Bancs i emissors de targetes s'haurien d'accontentar amb l'augment de beneficis que tindran gràcies al major ús de les targetes i no provar, a sobre, d'apujar-ne les comissions.

DE FIL DE VINT

MINOBIS

Isabel-Clara Simó

Crec que és una boníssima notícia que Montserrat Minobis sigui la nova degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, a les darreres eleccions col·legials i succeint en el càrrec un altre excel·lent periodista com Salvador Alsus. Ho dic sense menyscar de l'altre candidat, Martí Anglada, persona sens dubte carregada de mèrits, però que ha quedat molt per sota de l'aclaparadora majoria que ha captat la Minobis.

Conec des de fa anys aquesta infatigable figura. I la conec en tres vessants on la seva presència no falla mai: la causa feminista, la causa catalanista i els drets humans i la justícia social. No cal afegir la passió que sent per la ràdio i la seva tossuderia perquè la cultura sigui part indissoluble de la ràdio, perquè aquesta destacada característica és coneguda a tot arreu. Naturalment, amb tots aquests propòsits és inevitable que Montserrat Minobis hagi estat sovint objecte de persecució directa o indirecta i que hagi estat objecte, sobretot, d'un silenciament hostil i continuat. I això malgrat que un bon munt d'estrelles de la ràdio, vedets enlairades i exhibides en tots els esdeveniments socials, no li arriben ni a la sola de les sabates.

Potser és cert que el professional honest i modest és imprescindible perquè sobrevisquin les estrelles rutilants que surten sempre a al foto. I no ho dic només per la ràdio sinó en general. ¿Què seria del savi llorejat sense l'equip que li ha fet la feina? ¿O del presentador de televisió sense aquell o aquella guionista que sap posar el dard a la diana? El que passa, però, és que té poquíssima gràcia que hom aplaudeixi sempre els de la foto i ignori la feina de més alta qualitat que fan els qui no estan a la foto perquè estan barallant-se amb la notícia.

El fet invita a moltes reflexions: qui dóna valor al que té valor? O qui corre un vel sobre aquella obra mestra que no convé que brilli? O, també, qui dóna valor al que no té valor, o té escàs valor? Sens dubte, si es tracta d'obres d'art, el temps desmunta molts mites, però és difícil que recuperi les obres amagades, que queden per sempre presoneres de la història. Tanmateix, pel que fa als professionals, de l'enginyeria o de la publicitat, del periodisme o de l'ensenyament, fa goig comprovar que hi ha uns valors sòlids que, tot i modestos, estan a l'aguait de la dignitat col·lectiva.

VEU EN OFF

AI, CAPELLADES!

Ignasi Riera

Torno al poble paperer de l'Anoia, lloc de músiques selectes. L'*Enciclopèdia catalana*, que a més de gran és gairebé infal·lible, ens recorda que la Bassa, de Capellades, és un estany d'aigua vivent d'on brollen 150 litres per segon. I que això explica les moltes riqueses que l'aigua genera en el poble. La darrera vegada que m'hi vaig passejar, a l'interior de la Bassa resseca hi havia tendes de campanya. Com que era diumenge, a l'hora de l'*Angelus*, hi va haver acte reivin-

dicatiu per denunciar la Bassa eixuta i per manifestar l'oposició d'un bon grapat de veïnes i veïns a la construcció d'una Bassa impermeable. Els manifestants demanen un referèndum, figura previs-

ta per la llei de règim local de Catalunya, però l'alcalde afirmava que no, que els referèndums atien tensions i malestars. ¿I la no-celebració del referèndum? Em confirmen que hi ha hagut tensions i

noves mobilitzacions i un desallotjament amb les forces de l'ordre, expertes -abans i ara- en desallotjaments. I, a més, subsisteix la pregunta: què se n'ha fet, de l'aigua de la Bassa? Respostes genèriques apunten cap a les exigències hidràuliques d'Igualada i de la resta de l'Anoia. A mi, tot amb tot, m'agradaria saber qui són (amb noms i cognoms) els *aiguatients* de Capellades, ni que fos per entendre l'entrellat de la qüestió i l'oposició de la màxima autoritat municipal a la celebració del referèndum sol·licitat.

Mas acusa Aznar de voler contraposar l'avenç econòmic i la defensa de la identitat

El conseller en cap convoca els empresaris catalans a una convenció per acordar els reptes de futur

VICENÇ PLANELLA / Barcelona

● El conseller en cap, Artur Mas, va acusar ahir el president espanyol, José María Aznar, de presentar com a incompatibles el progrés econòmic i la defensa de la identitat catalana,

amb la finalitat de consolidar un model d'Estat centralista. Mas va demanar als empresaris del país que no es deixin influir per aquesta ofensiva de l'executiu del PP i els va convidar a participar en una convenció que organitzarà

el gener vinent el govern de la Generalitat per consensuar les prioritats estratègiques de futur de Catalunya. El conseller en cap també va reclamar als empresaris que deixin de fer comparacions entre Barcelona i Madrid.

Artur Mas va aprofitar el document del Cercle d'Economia que critica el tracte de favor que l'executiu del PP concedeix a Madrid, en detriment de les inversions que realitza a Catalunya, per demanar als empresaris catalans que no es deixin influir pels «missatges subliminars» que difon el PP: «S'intenta crear un ambient que contraposa la defensa de la identitat amb el progrés econòmic i aquest missatge el promouen els que volen imposar una identitat per sobre de les altres.» Mas va aconsellar als empresaris que s'oblidin de les comparacions entre Barcelona i Madrid i que es concentrin a avaluar els punts forts i els punts febles de l'economia catalana, tenint present que el país ocupa una posició capdavantera entre les regions més dinàmiques de la Unió Europea. En aquest sentit, el conseller en cap va anunciar als membres del Cercle d'Economia la disposició del govern de CiU a consensuar amb les organit-

Artur Mas, ahir durant la col·locació de la primera pedra de l'ampliació del port de Barcelona. / EFE.

zacions patronals les polítiques que cal posar en marxa per resoldre diversos déficits estructurals: «Al gener convocaré una conferència sobre el que cal fer en el futur per assegurar el progrés econòmic de Catalunya.» Mas va considerar que el país

disposa d'uns bons «actius» en l'àmbit de la infraestructura i de la internacionalització de les empreses catalanes. Per contra, va admetre que hi ha deficiències pel que fa a l'existència de grans corporacions pròpies que actuin com a motor de de-

svolupament, i també va reconèixer que cal incrementar substancialment les inversions destinades a la recerca i la innovació tecnològica. Mas, però, va concloure que la identificació d'aquestes mancances ha de ser sinònim de «confiança» en el futur.

Suport de Pujol al document del Cercle d'Economia

EFE

● El president de la Generalitat, Jordi Pujol, es va mostrar d'acord dimarts a la nit durant un sopar amb la junta del Cercle d'Economia amb un document d'aquesta entitat que denuncia el déficit en la inversió en infraestructura a Catalunya i que critica l'excessiu «centralisme» de la política econòmica del govern espanyol. Aquesta trobada va ser convocada, a petició de Pujol, abans del sopar del president espanyol, José María Aznar, amb un grup d'empresaris catalans a Barcelona, segons fonts del govern. Per la seva part, el ministre de Foment, Francisco Álvarez-Cascos, va titllar ahir de «frívols comparacions» les crítiques que està rebent el seu ministeri per la falta d'inversions en infraestructures a Catalunya, en al·lusió al document del Cercle.

Col·loquen la primera pedra de l'ampliació del Port de Barcelona

● Barcelona. El ministre de Foment espanyol, Francisco Álvarez-Cascos, va assistir ahir a la col·locació de la primera pedra de l'ampliació del Port de Barcelona. Álvarez-Cascos va afirmar que a través del fons de cohesió de la UE «a Catalunya s'invertirà en infraestructura de transport entre l'any 2000 i el 2006 uns 407.646 milions». / EFE

Minobis, nova degana del Col·legi de Periodistes

● Barcelona. Montserrat Minobis va ser escollida ahir com a degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Minobis va obtenir la victòria amb 1.301 vots, enfront de l'altre candidat, Martí Anglada, amb 389. / EL PUNT

Un equip executiu gestionarà l'actiu diària a CiU

● Barcelona. El secretari general de CiU, Josep Antoni Duran, crearà en breu un equip de dirigents de CDC i UDC que gestionaran el dia a dia de la federació, segons fonts pròximes al líder d'Unió. / EFE

Venta anticipada de sueños.

Sólo hasta finales de diciembre.

Península, Baleares y Melilla
25 destinos. Desde 79 € (13.144 Pts.)

Canarias
5 destinos. Desde 149 € (24.792 Pts.)

Europa
33 destinos. Desde 149 € (24.792 Pts.)

Intercontinental
44 destinos. Desde 276 € (45.923 Pts.)

Tarifas desde España de ida y vuelta. Tasas no incluidas.
Para condiciones de ésta y otras ofertas, consulte en
SERVIBERIA 902 400 500 o en Oficinas de IBERIA.

www.iberia.com

Sólo una gran compañía como Iberia te ofrece la posibilidad de comprar ahora tu billete y viajar después al precio más reducido. Elige tu destino y empieza a soñar. Tienes el mes de diciembre para comprar tus billetes y desde el 1 de enero hasta el 14 de marzo para volar.

1191742467774

IBERIA

La nit temàtica de la televisió catalana es completa amb el film 'The Net (La xarxa)'

TV3 analitza el canvi d'hàbits de la població des de l'11 de setembre

'Després de l'impacte' explica la repercussió social i econòmica de la crisi a través dels principals afectats

Redacció
SANT JOAN DESPÍ

TV3 analitza aquesta nit en un programa especial les repercussions que els atemptats de l'11 de setembre han tingut en la vida quotidiana dels ciutadans, tres mesos després dels atacs a les Torres Bessones de Nova York i al complex del Pentàgon a Washington.

Després de l'impacte, dirigit per Antoni Franco i presentat per Lluís Caelles, mostra en diversos reportatges i entrevistes el desconcert que encara viuen molts catalans i com els afecta en el seu dia a dia, a més de tractar sobre les conseqüències econòmiques que ha provocat la crisi. L'especial es completa amb l'emissió de la pel·lícula *La xarxa*, protagonitzada per Sandra Bullock.

El programa comença amb una conversa amb el psiquiatra Luis Rojas Marcos, que reflexiona sobre la situació actual que es viu als Estats Units i analitza com els atemptats han afectat la societat. Després s'emeten un

El programa especial de TV3 mostra el canvi en les relacions amb la comunitat musulmana

reportatge sobre els efectes que el conflicte ha tingut en col·lectius concrets, com els bombers, els executius, els carters i els treballadors d'empreses considerades de risc.

A través del testimoni d'alguns d'aquests professionals es descriu com han canviat els hàbits quotidians en els viatges, l'increment de les videoconferències, l'augment de les mesures de seguretat a les empreses i, paral·lelament, com han variat les relacions amb la comunitat de musulmans. El director de *Després de l'impacte* explica que a Catalunya, per exemple, "hi ha gent que busca destins de vacances fora dels països musulmans, molts executius que han canviat l'avió pel tren i moltes empreses que han enviat gent a l'atur".

Les noves pors

En un segon bloc del programa, es parla de les relacions interculturals i de les no-

ves pors creades pels atemptats amb l'historiador americà Gabriel Jackson i l'escriptor marroquí Tahar ben Jelloun, que reflexionen sobre les relacions entre musulmans i occidentals. També es parla amb experts en seguretat i psicologia que comentaran quina percepció del risc tenen les persones i quins són els nous riscos i perills nascuts arran dels atemptats.

L'especial informatiu es tanca amb un reportatge en què s'intenta reflexionar sobre la tendència dels governs a endurir les mesures antiterroristes a través de diversos mecanismes que endureixen el control envers els ciutadans, com per exemple la proliferació de videocàmeres.

Dotze membres de la junta del Col·legi de Periodistes són de la llista de Minobis

Cinc noms de l'opció del canvi completen l'òrgan directiu

Redacció
BARCELONA

La nova junta directiva del Col·legi de Periodistes queda formada per dotze membres de la llista de la demarcació de Barcelona que es presentava amb la candidatura de Montserrat Minobis sota el lema *Units/des per una professió forta i en llibertat*. Els altres cinc components que completen l'òrgan directiu formen part de la candidatura *Periodistes de Catalunya pel canvi*, liderada per Martí Anglada.

Minobis va ser escollida degana del Col·legi dimecres passat per 1.301 vots enfront dels 389 que va obtenir Anglada. Els membres de la llista de Minobis van obtenir un 71,17 per cent dels vots davant el 28,83 per cent del sufragi aconseguit pels components de l'altra candidatura.

Les eleccions dels membres de la Junta de govern del Col·

legi de Periodistes eren en aquesta edició nominatives (els votants podien escollir els integrants de l'òrgan directiu independentment de la llista en què es presentaven). Un cop escrutat els vots i un cop configurat el nombre de càrrecs de què disposava cada candidatura, la junta de govern queda integrada pel següents dotze membres de la llista de Minobis: Pilar Aymereich, Joan Brunet, Albert Closas, Andreu Farràs, Dèborah Hap, Montserrat Melià, Jaume Pujol-Galceran, Antoni Reig, Núria Ribó, Elisenda Roca, Antoni Traveria i Carmen Umbón. Els cinc càrrecs de la junta elegits a la candidatura *Periodistes de Catalunya pel canvi*, a banda d'Anglada, que no entra automàticament a la junta en haver-se quedat a 1,5 punts del mínim exigít del 25 per cent, són Mònica Terribas, Jordi Fortuny, Enric Marín, Francesc-Marc Álvaro i Kilian Sebrià.

L'oposició exigeix la dimissió de la direcció dels informatius de Canal 9

Reclamen la compareixença a les Corts del director general

Ester Pinter
VALÈNCIA

Els grups de l'oposició a les Corts Valencianes van exigir ahir la dimissió dels responsables d'informatius de Canal 9 per les "manipulacions informatives" que dimecres va denunciar el comitè de redacció d'aquesta televisió.

El PSPV-PSOE i Esquerra Unida van sol·licitar també la compareixença davant les Corts del director general de Radiotelevisió Valenciana (R-

TVV) perquè es pugui defensar d'aquestes acusacions i donar les explicacions que calgui davant la cambra.

El diputat del grup socialista Francesc Colomer va afirmar que s'ha d'acabar "amb les actituds de menyspreu cap als professionals de l'ens públic", ja que és la cinquena ocasió en què el comitè de redacció presenta un informe que denuncia "la intolerable censura i manipulació partidista" que practica Canal 9 i que, segons Colomer, "mai s'ha tingut en compte".

L'aturada de la llei de la CCRTV no sorprèn l'oposició

Redacció
BARCELONA

Els partits de l'oposició van qualificar ahir de notícia esperada la decisió del govern català d'ajornar la reforma de la llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) per a la pròxima legislatura, tal com va avançar l'AVUI. Van coincidir, però, a criticar que ho haguessin de llegir a la premsa.

El diputat del PSC, Josep Maria Carbonell, emmarca l'ajornament de la llei en "la necessitat del govern de donar marxa enrere a una iniciativa que volia imposar una llei a la seva mida". "Celebrem que no sigui possible la involució legislativa en l'audiovisual que volia CiU", va afegir. Pel que fa a possibles canvis en la cúpula de la CCRTV, el PSC recorda que és vigent la resolució que exigeix l'acord dels grups parlamentaris.

El diputat del PP Ricard Fernández Déu considera que l'aturada és "coherent amb la situació política actual", però demana a CiU que es posi públicament com a grup majoritari. Fernández Déu no va voler entrar en especulacions sobre possibles canvis en l'organigrama de la Corporació.

El diputat d'ERC Josep Bargalló manté que el govern català ha de començar a treballar per elaborar la llei de l'audiovisual, perquè "si Espanya fa la seva llei ens deixarà les mans lligades". En referència al possible relleu de Miquel Puig, ERC recorda que la responsabilitat del nomenament del director general de la CCRTV és del consell d'administració mentre no es reformi la llei.

Dolors Comas, representant d'ICV a la comissió de control, troba "indignant" l'actuació del govern i considera que voler controlar els mitjans fa evident la seva "inseguretat".

Per a Colomer, el citat informe "és a la llibertat d'expressió el que els informes d'Amnistia Internacional són als drets humans". Per la seva banda, la diputada d'Esquerra Unida, Dolors Pérez, va advertir al PP que aquesta "manipulació" s'acabarà "pagant cara". Segons Pérez, "la gent no és ximple i s'adona que Canal 9 està oferint una realitat esbiaixada i plena de mentides que acabarà passant factura a Zaplana. La prova són els índexs d'audiència a la baixa dels informatius".

Martí Anglada, l'altre candidat al càrrec de degà, obté els vots de 389 col·legiats

Montserrat Minobis, nova degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya

La periodista, amb 1.301 vots, succeeix Salvador Alsius

Redacció
BARCELONA

La periodista Montserrat Minobis és la nova degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya (CPC) després d'haver obtingut 1.301 vots –el 75,02 per cent– en les eleccions celebrades ahir. Així doncs, Minobis succeeix en el càrrec Salvador Alsius. Martí Anglada, l'altre candidat, va rebre 389 vots –el 22,43 per cent.

Segons els responsables del procés electoral, van exercir el dret electoral 918 dels 3.394 possibles votants –el 27,5 per cent–. La diferència entre els vots emesos i els recomptats s'explica perquè els vots dels periodistes actius i els jubilats compten per dos mentre que els dels col·legiats amb condició de numeraris tenen valor simple. Així, en valors absoluts, el total dels vots emesos és de 1.734.

Per demarcacions, Barcelona va emetre 807 vots; Girona, 55; Lleida, 20; Tarragona, 22; i les terres de l'Ebre, 14.

També per demarcacions, la candidatura guanyadora va rebre 1.156 vots a Barcelona; 62 a Girona; 32 a Lleida; 35 a Tarragona; i 16 a les terres de

Montserrat Minobis és la nova degana dels periodistes catalans

l'Ebre. La candidatura encapçalada per Martí Anglada va rebre 332 vots a Barcelona; 39 a Girona; 4 a Lleida; 8 a Tarragona; i 6 a les terres de l'Ebre.

Les eleccions al deganat del Col·legi de Periodistes de Catalunya han donat vot als afiliats en uns comicis que feia deu anys que no se celebraven.

En aquesta ocasió, les eleccions s'han dut a terme segons

un sistema proporcional amb llistes obertes, la qual cosa implica que la composició definitiva de la junta inclourà els membres més votats de cadascuna de les llistes que s'han presentat a les eleccions.

Aquesta circumstància ha estat valorada positivament pels responsables de totes dues candidatures perquè implicarà la col·laboració de tots dos grups.

Defensar els treballadors

El programa de la nova degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya se centra en la defensa de la situació professional dels treballadors dels mitjans de comunicació a través de mesures com ara redactar un llibre blanc que avalui la situació de la professió, impulsar estatuts de redacció i comitès professionals a les empreses on encara no n'hi ha i establir un debat sobre la futura incorporació laboral dels estudiants de periodisme.

A més del membres designats a través de les llistes obertes votades ahir a la demarcació de Catalunya, la nova junta inclourà també els candidats proposats des de les demarcacions de Girona, Lleida, Tarragona i les terres de l'Ebre. Aquests candidats han passat a formar part de la junta de manera directa al no haver-hi candidatures alternatives a les demarcacions.

El govern català deixa per a la legislatura vinent la llei de la CCRTV

Redacció
BARCELONA

El govern català ha decidit ajornar la reforma de la llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV). Aquesta decisió, presa en una reunió recent, farà que la reforma de la llei es plantegi en la pròxima legislatura un cop s'ha comprovat que les posicions que mantenen actualment les forces polítiques al Parlament de Catalunya no permeten que s'arribi al consens.

Com a conseqüència de l'ajornament, el govern català donarà llum verda a l'aprovació del contracte programa entre la Generalitat i la CCRTV, que s'inclourà en els pressupostos generals a través d'un tràmit administratiu que s'executarà en un termini breu.

En paral·lel, en haver quedat desactivat el projecte de reforma de la llei de la CCRTV, el govern ha deixat oberta la possibilitat de fer canvis en la cúpula de la corporació. Això podria suposar el nomenament del periodista i diputat de CDC Vicenç Villatoro com a director general de la CCRTV i el nomenament d'un director de Televisió de Catalunya (TVC), amb la qual cosa el govern corregiria la situació actual en separar aquests dos càrrecs, ara en mans de Miquel Puig.

Els informatius emesos per Canal 9 els segueixen un 5 per cent dels valencians

Els treballadors denuncien la superficialitat i la manipulació

Ester Pinter
VALÈNCIA

Els informatius de Canal 9 els segueixen una mitjana de poc més de 200.000 valencians, quantitat que representa al voltant d'un 5 per cent del potencial d'espectadors que hi ha al País Valencià –4 milions de persones–, segons s'estableix en un informe del comitè de redacció de Canal 9, que es basa en dades de Sofres A.M.

Pel que fa a l'audiència, el seguiment se situa al voltant del 17 per cent, per darrere d'Antena 3 TV, TVE-1 i Tele-5.

El comitè de redacció de Canal 9 ha publicat les dades en la memòria de seguiment d'informatius d'aquest any (setembre 2000 - octubre 2001) per posar de manifest que el model informatiu utilitzat per la cadena "no és del gust de la majoria del valencians" i que "incompleix els principis de la llei de creació de Radiotelevisió Valenciana (RTVV)".

El comitè de redacció sosté a la memòria que el producte que haurien d'oferir "caldrà que estigués abocat al servei informatiu de qualitat i que no es basara, com ocorre, en tàctiques de frivoltzació de les notícies a la recerca d'un inexistent èxit d'audiència".

Es denuncia que un 62 per cent dels continguts dels *Notícies 9* parlen de futbol (25 per cent), successos (24 per cent), festes (7 per cent) i frivoltats (6 per cent) i que la política només ocupa un 8 per cent.

Instrument de propaganda

Els treballadors de Canal 9 denuncien, a més, que l'ens sigui "un instrument de propaganda" del president de la Generalitat Valenciana, Eduardo Zaplana.

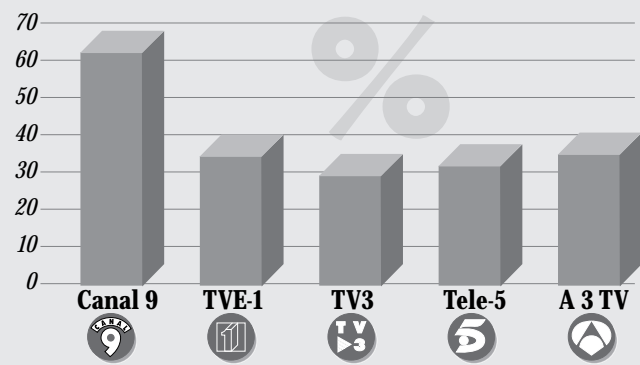
Durant el període de temps analitzat, segons la memòria, "les aparicions de Zaplana multipliquen per nou les del líder socialista, Joan Ignasi Pla, i per vint les del líder d'Esquerra Unida, Joan Ribó".

També denuncien els responsables de Canal 9 d'exercir "la censura i la manipulació" mitjançant exemples com ara el tractament que es va donar a la manifestació de Barcelona celebrada el 23 de novembre per l'assassinat d'Ernest Lluch. Segons expliquen, a aquell acte s'hi van dedicar 3 minuts i 48 segons, "però la paraula *diàleg* no va aparèixer ni una sola vegada". "Del parlament de Gemma Nierga –diuen– tampoc se'n va recollir res. Del seu final reclamant *diàleg*, tampoc".

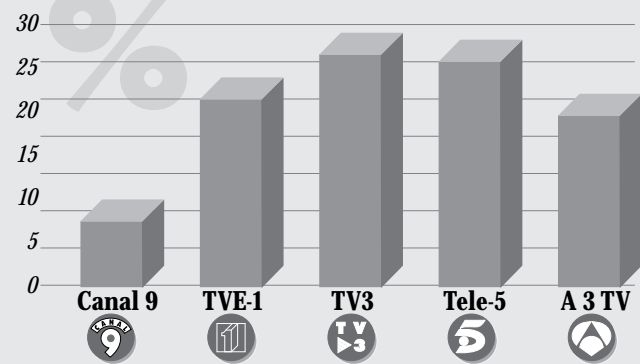
A la memòria, els treballadors també denuncien que Canal 9 informa de sentències "únicament quan l'afavoreixen", que no emet mocions de censura, que dona respostes del PP a fets dels quals no ha informat "perquè li eren contraris", que quasi no es dona cobertura a actes com ara la manifestació del 25 d'abril i que se silencien fets com el plagi del llibre de Zaplana.

A l'informe també s'afirma que no és suficient que els *No*

Percentatge dedicat a futbol, festes, frivoltats i successos en les diferents cadenes

Percentatge dedicat a política en les diferents cadenes

tícies 9 siguin en valencià: "Cal que el nivell del valencià que s'usa siga alt". En aquest sentit, s'afegeix: "En els últims anys, en lloc d'anar endavant, s'ha anat enrere".

També es veu malament l'elecció dels comentaristes esportius, bona part dels quals parlen en castellà, perquè "Canal 9 té com a primera raó de ser la promoció del valencià".

EL MUSEU DEL JOGUET DE FIGUERES ACULL LA PRESENTACIÓ DEL «POEMA DELS TRES REIS» AMB MOTIU DEL CENTENARI

Enric Casasses reivindica la vàlua poètica de Carles Fages de Climent

«Fages està a l'altura de Carner o de qui vulgueu en la mestria del joc amb el vers»

SEBASTIÀ ROIG
FIGUERES

□ Una tempesta d'or sacseja Figueres. Al retorn de les joies de Dalí, cal afegir-hi, des d'ahir, el dring lluminós dels poemes de Carles Fages de Climent. El Museu del Joguet de Catalunya es va avançar als actes del centenari de l'autor, que es celebra l'any vinent, amb la presentació del llibre *Poema dels Tres Reis*, publicat per Brau Edicions. Mentrestant, a la Sala Oberta s'hi podien veure els manuscrits d'aquest volum, il·lustrats per J. Commeleran; la capa pluvial amb què, de petit, jugava l'escriptor i primeres edicions de les obres d'aquest dandi empordanès, força inquiet i incorrecte.

El poeta Enric Casasses, prologuista del llibre, va ser clar i apassionat: «Fages està a l'altura de Carner, o de qui vulgueu, en la mestria del joc amb el vers. És un poeta de primera magnitud. Original, especial i únic».

Casasses va reblar el clau afegint: «No sé qui ha fet els rànquings dels poetes catalans. Suposo que l'oblit de Fages s'arreglarà amb la reedició de l'obra i els actes del centenari. Esperem que serveixin per situar-lo on li toca: entre els poetes de primera fila, d'aquest moment que encara dura».

«Més que un haikú és un all cru»

L'autor de *Coltells i Canaris fosforescents* és un lector enfebrat de Fages. «Personalment, el trobo molt important. Fa uns anys, li vaig dedicar una sèrie de rodolins a la revista *Cave Canis*. Tenien dos versos i eren com petits epigrames, un dels seus gèneres preferits. Per a Fages, l'epigrama més que un haikú és un all cru».

Enric Casasses va ser breu. I va instar diverses vegades el públic perquè es llegís el seu pròleg. En aquest, segons hi exposa, «el dring indiscutible i propi de Fages es deu

Museu del Joguet. Enric Casasses, Joan Armangué i P.I. Fages van disparar ahir el tret de sortida del «Centenari Fages».

a la riquesa de la llengua, el seu original estil d'escriure, la manera com situa cada una de les seves obres en un indret específic o altre del món de l'esperit, i potser, també, un cert distanciament a l'hora d'expressar-se, un control conscient del material».

Fent honor a la seva merescuda fama de rapsode, Casasses va recitar alguns textos. I com a colofó, en una nit plena de connotacions futbolístiques —el Figueres a punt de jugar contra el Novelda—, va cloure la lectura amb un poema dedicat a les pilotes.

En nom de la família de l'escriptor, el seu fill Pere-Ignasi Fages va agrair a les institucions la implicació en els actes del centenari.

Aprofitant que el *Poema dels Tres Reis* s'obre amb la peça *Sonet d'Any*

Nou —un poema compost per monosíl·labs—, Pere-Ignasi Fages va rescatar un inèdit *Sonet d'Any Vell*, un poema d'estructura clàssica, on tots els mots també són d'una síl·laba. La peça, escrita en una tirallonga de paper, data de l'any 50, «un any especialment dur, difícil, per al meu pare».

L'alcalde figuerenc, Joan Armangué, va tancar l'acte, amb el desig que la propera celebració del centenari «contribueixi a rescatar l'obra de Fages d'un cert oblit, provocat per causes extraculturals, més que no pas literàries».

Després de la recuperació del *Poema dels Tres Reis*, el pròxim llibre que podria veure la llum és un recull dels famosos epigrames satírics. La selecció de textos, extensa i molt acurada, continuarà referències explícites de cadascuna

de les víctimes dels dards del poeta, d'uns versos àgils, enverinats i molt punyents.

Primera edició de 1950

El *Poema dels Tres Reis* es va publicar per primer cop l'any 1950, amb un pòrtic d'Octavi Saltor. Segons hi apuntava el poeta i assagista, «les breus composicions del llibre semblarien una miniatura gòtica, de fidelíssima però alhora personal d'al·legoria, si la seva substància de modernitat no ens imposés de seguida la identificació de la data: un poeta de ben bé al mig del segle XX».

Saltor afegia que l'empordanès no contemplava el Pessebre «amb un esguard pròpiament franciscà i simple, sinó amb l'acrobàcia d'un esprint que, d'un salt, enfila el monocle a l'*albada nadalenca*».

Minobis arrasa en les eleccions i és la nova degana del Col·legi de Periodistes

□ BARCELONA.- La periodista figuerenca Montserrat Minobis va resultar escollida ahir a la nit nova degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Minobis va aconseguir 1.301 vots en les eleccions davant els 389 de l'altra candidatura, encapçalada per Martí Anglada. Hi va haver 44 vots en blanc.

Montserrat Minobis rellevarà en el càrrec Salvador Alsius, que al seu torn va substituir Josep Pernau fa quatre anys en una candidatura única. Les d'ahir van ser les primeres eleccions que celebra el col·legi en deu anys i van registrar una participació del 30 per cent dels col·legiats.

La llista de Minobis la integren Pilar Aymerich, Joan Brunet, Albert Closas, Andreu Farràs, Deborah Hap, Paco Martín, Montserrat Melià, Marga Moreno, Jaume Pujol-Galceran, Antoni Reig, Núria Ribó, Elisenda Roca, Jordi Rovira, Pere Rusiñol, Antoni Traveria, Francesc Triola i Carmen Umbón. Un dels seus objectius és incrementar el nombre d'associats de l'entitat. EFE/DdeG

Investiguen a Israel la compra de títols universitaris per part d'oficials militars

□ JERUSALEM.- La «compra de títols» en universitats estrangeres per augmentar els ingressos salarials és vista a Israel com una estafa monumental i ha obert una «Capsa de Pandora» a les Forces Armades, la Policia i altres organismes del sector públic.

A l'exèrcit, segons publicava ahir la premsa local, s'investiga l'adquisició de títols universitaris per part dels oficials militars que haurien pagat amb l'ajuda del diner públic un títol que, a més de prestigi, els va permetre augments de fins al 20% i més del seu salari.

Els organismes públics estimulen els seus treballadors a perfeccionar els seus coneixements, amb cursos i educació universitària, sovint a costa d'hores de treball que cobren i mitjançant aportacions prespostàries. DdeG

LA FUTURA ALCALDESSA DE GIRONA APOSTA PER UN «EDIFICI EMBLEMÀTIC» AMB SALES FIXES I TEMPORALS

Anna Pagans projecta construir un gran centre d'art contemporani a les casernes

DdeG
GIRONA

□ Anna Pagans, que el proper dia 2 de gener es convertirà en alcaldessa de Girona en substitució de Joaquim Nadal, té entre els seus projectes per a la ciutat construir un gran centre d'art contemporani a la zona que han ocupat les casernes, entre els carrers Emili Grahit, Mígdia i carretera Barcelona.

La construcció d'aquest equipament ha estat una de les demandes per part de diversos sectors culturals de la ciutat, ja que el Museu d'Art de Girona, propietat del Bisbat, no pot complir aquest objectiu. La intenció de Pa-

gans, segons publicava ahir el diari *El País*, no seria fer un museu sinó un centre per impulsar la creació contemporània.

Pagans, que amb tota probabilitat encapçarà les llistes socialistes en les properes eleccions municipals, després de l'any i mig de gestió que li ha cedit Nadal, afirma que seria molt difícil crear un museu capaç de competir amb altres importants centres de Barcelona.

Una de les qüestions pendents és saber quina línia adoptarà aquest futur equipament, i si donarà prioritat a l'art creat a Girona. «Portar Picassos o Tàpies resultaria complex i car. Jo penso més aviat en un espai que, a més

Anna Pagans.

de permetre exposar moltes peces que ara es guarden als magatzems de molts museus de Girona, serveixi per incentivar la creació contemporània», explica la futura alcaldessa. Pagans pensa en un «edifici emblemàtic» en el qual s'ubicarien «sales fixes, sales temporals i espais per a tallers de creació o seminaris».

Tot i que Pagans no descarta altres zones per acollir aquest centre, creu que l'espai de les antigues casernes seria dels més idonis. «Després d'haver firmat el conveni de cessió amb el Ministeri de Defensa, hi quedarà un espai important que està qualificat com a equipament, espai públic i zona verda».

El Cor de cambra del Palau de la Música actua diumenge a l'Auditori de la Mercè

□ GIRONA.- El Cor de Cambra del Palau de la Música catalana actua diumenge a les set de la tarda a l'Auditori de la Mercè, a Girona. La formació coral interpretarà obres de Mendelssohn, Brahms, Jennefel, Montsalvatge i Verdi.

El Cor actua dirigit per Esteve Nabona, amb l'acompanyament instrumental de la pianista Diana Baker. DdeG

la crònica | JOSEP MARIA PASQUAL

Federalisme i nacionalisme d'estat

● He llegit el document *Catalunya i l'autogovern. Perspectiva 2008*, que han signat el PSC-CpC, ERC i IC-V. I em suggereix, d'entrada, dues menes de comentaris, una d'optimista i l'altra de pessimista. Primer l'optimista: celebri que el socialisme català, ni que sigui de paraula escrita, es comprometi, ni que sigui al cap de més de vint anys de Generalitat, a aprofundir l'autogovern, i que s'hi comprometi davant d'ERC i IC-V. Segon el pessimista: si d'aquí al 2008 (amb el benentès que ara ja fa més de 23 anys que patim la Constitució) només assolim, en el supòsit que ho assolim tot, el que diu l'acord en qüestió, ja podem plegar. Més encara, sabent com sap tot-hom que els acords es fan per assolir-ne una part i quedar contents, i que en el moment de redactar-los ja han estat convenientment escapçats. Bé, això és el que em suggereix, i també em suggereix una altra cosa.

Quan va sortir vaig llegir el llibre sobre el desenvolupament de l'autogovern d'Enric Argullol, que, sembla, és el paper en què s'inspira la federació de CiU per aprofundir l'autogovern. A ulls del ciutadà del carrer, si tot el que diu el llibre d'Argullol s'acomplís, o, tot el que diu l'acord «Catalunya i l'autogovern» s'acomplís, el fet és que no es notaria gaire diferència entre un resultat i l'altre. Són dues estratègies amb un objectiu fixat semblant, no dic idèntic, però sí semblant. Però bàsicament són dues estratègies, les dues tan possibles com de probabilitat

incerta ara com ara. Per tant, en el que hem avançat és en el fet que ara hi ha dues estratègies per aprofundir l'autogovern, les dues molt ambigües, val a dir: la de CiU, que hi ha estat sempre, i la del PSC-CpC-ERC-IC-V, que hi serà des d'ara.

● «La tercera via, la del tercer home, la de l'equidistància, en definitiva, la de l'autodeterminació, s'ha esvaït, o almenys posposat fins al 2008»

Dit això, no em puc estalviar el següent comentari, perquè cadascú en tregui les conseqüències que més li plaguin: si la via per aprofundir l'autogovern de CiU ens porta de pet al patriotisme constitucional del PP, la via del PSC-CpC-ERC-IC-V ens porta de cap al control federal. Podrem triar entre un nacionalisme d'estat més centralista o més federalista. I prou. La tercera via, la del tercer home, la de l'equidistància, en definitiva, la de l'autodeterminació, sembla que s'ha esvaït (o posposat per a després del 2008).

I haurem dedicat els millors anys de la nostra vida a deixar-los un estat arreglatet, per anar pel món amb el cap alt.

Per primer cop un jutge considera delictes canviar el pany de la casa perquè no hi entri el cònjuge

Condemna l'exconseller de Cultura Max Cahner per aquest fet

EFE / Barcelona

● L'Audiència de Barcelona ha condemnat l'exconseller de Cultura de la Generalitat Max Cahner per haver coaccionat i tret de casa la seva dona i els seus fills, en una sentència en la qual

per primera vegada es considera delictes una acció freqüent en les disputes matrimonials: canviar el pany de l'habitatge comú per evitar que entri el cònjuge. L'editor i polític ha estat condemnat a pagar una multa d'un milió de pessetes.

En la sentència, de la secció segona de l'Audiència de Barcelona, es condemna Cahner per un delictes de coaccions i el tribunal adverteix que si no satisfà la multa serà castigat amb sis mesos de presó. D'aquesta manera, l'Audiència revoca una sentència dictada pel jutjat penal 11 de Barcelona, que va condemnar l'exconseller a una multa de 100.000 pessetes però sols per una falta de coaccions. L'Audiència assegura que Max Cahner va actuar amb «absolut menyspreu al principi d'igualtat entre els encara cònjuges i a l'interès preponderant de la família», i li retreu que ho fes tenint en compte que es tracta d'una persona culta i destacada».

La sala considera que la seva actitud va superar l'àmbit privat de les relacions conjugals i cobra rellevància penal ja que eleva la seva conducta a la categoria de delictes «per la gravetat i perquè excedeix en molt un acte aïllat puntual i conjuntural realitzat en el marc íntim familiar».

Les desavinences matrimonials entre Max Cahner i la seva esposa van començar el 1997 i van acabar en el jutjat de família, que va concedir a la dona i els fills el gaudi del domicili conjugal situat al carrer Mallorca de Barcelona. No obstant això, i segons la sen-

L'exconseller de Cultura i president de la Fundació Pere Corominés i editor, Max Cahner. / T.M.

tència, l'exconseller «va obligar la dona i els fills a marxar del domicili conjugal i a traslladar-se a una segona residència a Sant Vicenç de Montalt». Però Max Cahner no es va limitar sols a això sinó que, al febrer de 1997, «va canviar el pany de la porta» del domicili familiar de Barcelona.

Malgrat que els jutjats van concedir el pis de Barcelona a la dona, aquesta, més de tres anys després, encara no ha pogut en-

trar-hi. Per això el jutge ha obligat Max Cahner a pagar a la seva exdona el lloguer d'un habitatge de similars característiques a Barcelona. Segons la sentència, la dona no ha pogut tornar al que era el seu domicili conjugal perquè, a més a més de canviar el pany de la porta, l'exconseller va llogar l'habitatge a la Fundació Pere Corominés, de la qual és president. Aquest fet suposa una dificultat afegida per a l'entrega del pis a l'exdona.

La candidatura de periodistes afins a Minobis té 12 llocs en la junta a Barcelona

L. PORTAL / Barcelona

● Els resultats de les eleccions al Col·legi de Periodistes de Catalunya, que van donar la victòria a la nova degana Montserrat Minobis, van ser favorables també a la candidatura afí a Minobis, Units/Unides per una Professiò Forta i en Llibertat. La candidatura ha aconseguit llocs en la junta de Barcelona. La candidatura afí a Martí Anglada, que

es presentava a degà, va obtenir cinc llocs. Aquesta presència va ser molt ben valorada per Minobis, la qual va destacar el fet que ben aviat tindran l'equip de govern i que es posaran a treballar en els compromisos adquirits durant la campanya. En aquest sentit, va esmentar el llibre blanc del sector, iniciar les converses amb els gabinets de comunicació, resoldre la situació dels no col·le-

giats i millorar la interrelació entre les diferents juntes territorials. Per la seva part, Martí Anglada va posar de manifest el fet que va faltar el vot jove en les eleccions de dimecres i ho va considerar un fracàs de totes dues candidatures. A més, va destacar que cinc membres de la seva llista afí pertanyeran a la junta de Barcelona i que no serà una presència testimonial.

MOVILSTAR.COM te desear...

330 NOKIA · SIEMENS · ALCATEL · SAGEM · MOTOROLA ERICSSON Y PANASONIC

¡Melodías para todos los móviles!
Especial Navidad

302364 - Blanca Navidad
302358 - Jingle bells
302373 - Jingle bell-rock
302404 - Auld lang syne
302403 - Sleigh ride
302402 - O' holy night
302375 - The Grinch
302374 - Let it snow
302401 - Oh when the saints
302376 - Mary's boychild
302378 - We wish you a mary christmas
302377 - Rudolph the rednosed reindeer
302356 - Do they know it's christmas (Band Aid)
302372 - Greensleeves what child is this
302363 - Last christmas (Wham)
302359 - So this is christmas (John Lennon)
302357 - Step into christmas (Elton John)

Reciben MELODÍA: NOKIA, SIEMENS C25 - C35i - S25 - S35i - S40 M35, ALCATEL Series 300 y 500, y todos los modelos de MOTOROLA ERICSSON, PANASONIC Y SAGEM que dispongan de editor de melodías en el menú de opciones.

Logos de Navidad para Nokia

203046 256432 210101
210169 251791 256366
256419 256377 256427

Reciben LOGOS: NOKIA 3210 - 3310 - 5100 - 5110 5130 - 6090 - 6110 - 6130 - 6150 - 6210 - 6250 7110 - 8210 - 8810 - 8850 - 8890 - 9110 - 9110i.

Sms con imagen de Navidad para Nokia

511430 511432
511485 511481
511431 511424
511479 511452

Recibe MENSAJE DE IMAGEN: NOKIA 3210 - 3310 - 6210 6250 - 8210 - 8850 - 8890

ES MUY FÁCIL

1. Llama al **906 299 217**
2. Indica el código del producto que te guste (0,91€/min. (192 pts/min.))
3. Luego el número de tu móvil y...
¡En solo un momento lo recibirás!

Powered by MediaMatch.es

Línea de ayuda: 902 500 888

Montserrat Minobis, primera degana del Col·legi

El passat 12 de desembre Montserrat Minobis va convertir-se en la primera dona que pren les regnes del Col·legi de Periodistes. Després de més d'una dècada d'absència, les urnes electorals varen tornar a fer acte de presència. Minobis va imposar-se clarament a l'altre candidat, Martí Anglada, amb un 75% dels vots. Quan es compleixen els 17 anys de la seva fundació, el Col·legi va viure les eleccions més concorregudes de la seva història.

ALBERT MÚSONS
Fotos: IGNASI RODRÍGUEZ

Després d'onze anys sense votacions, per haver-se presentat sempre una sola candidatura, 918 col·legiats i col·legiades de les cinc demarcacions del Col·legi varen donar, de manera aclaparadora, la victòria electoral com a nova degana de l'entitat a Montserrat Minobis i Puntonet. Es tracta de la primera dona que ocupa aquesta responsabilitat en la història d'un Col·legi que va començar el seu camí l'any 1985 i ha tingut com a predecessors seus Carles Sentís, Josep Pernaú i Salvador Alsius. Minobis era la segona vegada que optava al deganat del Col·legi, ja que el febrer de 1991 es va enfrontar al degà guanyador en aquella ocasió, Josep Pernaú.

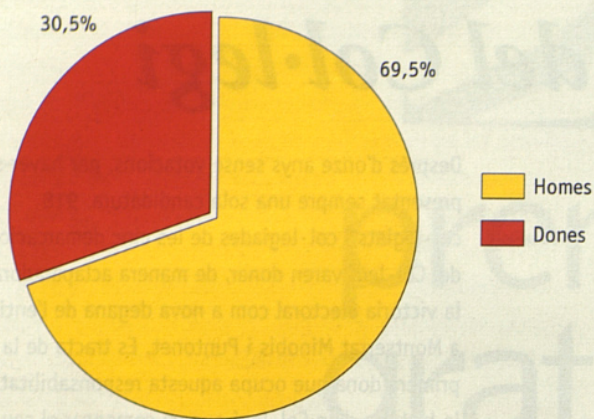
El nombre de votants esmentat significa un índex de participació del 27,05% del cens electoral, i Montserrat Minobis va obtenir 1.301 vots, el 75,02%, mentre que l'altre candidat, Martí Anglada, rebia el suport de 389 paperetes, és a dir, el 22,43% dels vots. Pel que fa a la xifra total de vots, cal tenir en compte que la categoria col·legial d'actius o de jubilats té vot doble. En canvi, la categoria de numerari té només vot simple.

NOU REGLAMENT I NOVA DEMARCACIÓ

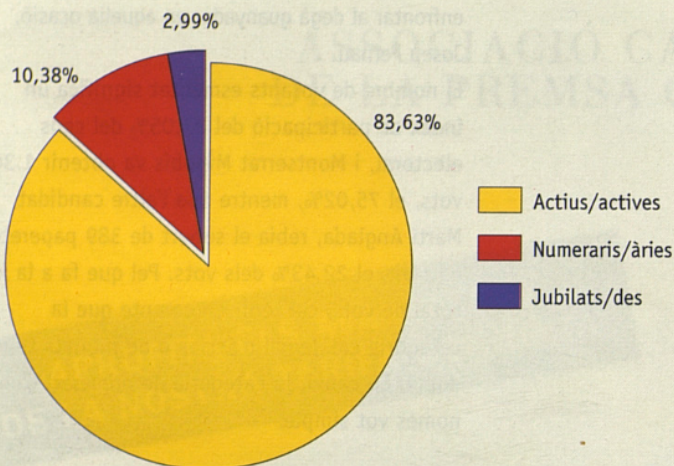
A les votacions celebrades el dimecres 12 de desembre hi havia un parell d'estrenes significatives. D'una banda, la convocatòria electoral es va regir per primera vegada pel nou Reglament aprovat l'octubre de l'any passat, l'elaboració del qual havia estat un dels compromisos programàtics adquirits per l'anterior Junta de Govern, que presidia Salvador Alsius. Aquest nou Reglament manté l'elecció separada al deganat per part del conjunt del Col·legi, i la de cada Junta de Demarcació només per part de les persones que l'integren. Alhora, introdueix l'element que cada quatre anys es renoven la totalitat dels equips de govern de l'entitat i no cada dos per meitats com fins ara. Pel que fa a l'elecció de les juntes

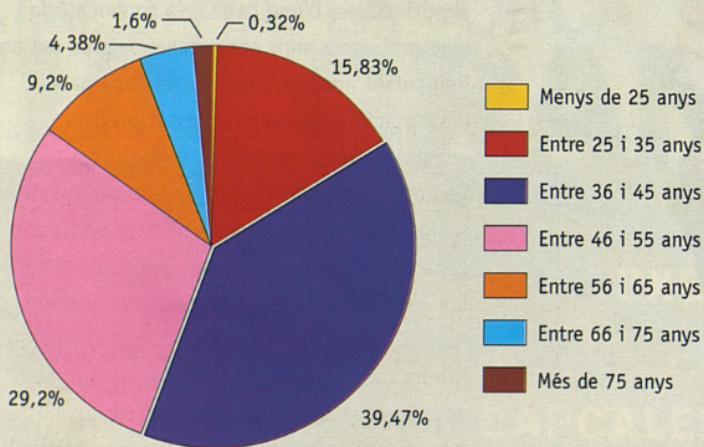
Quadre 1. VOTANTS AL DEGANAT: Proporció homes/dones

Quadre 2. VOTANTS AL DEGANAT: Proporció categories col·legials

Quadre 3. VOTANTS AL DEGANAT: Proporció piràmides edat

de demarcació, el nou sistema permet la votació a membres individuals de cadascuna de les candidatures, encara que aquestes s'han de presentar tancades cobrint la totalitat dels càrrecs vacants. L'assignació del nombre de persones elegides es regeix per criteris de proporcionalitat.

Aquest nou sistema electoral a les juntes de demarcació només es va poder aplicar a Barcelona, ja que a Girona, Tarragona, Lleida i les Terres de l'Ebre es presentaren sengles candidatures úniques que quedaren així proclamades de forma automàtica. D'altra banda, la segona estrena mencionada fa referència al fet que era la primera vegada que les eleccions es duïen a terme a cinc demarcacions col·legials, ja que el 9 d'octubre passat, l'Assemblea General Extraordinària del Col·legi va donar llum verda a la més jove de les demarcacions, la de les Terres de l'Ebre que abasta els territoris de les comarques del Baix Ebre, el Montsià, La Ribera d'Ebre i la Terra Alta.

A BARCELONA, DUES CANDIDATURES

Pel que fa, doncs, a la demarcació de Barcelona es presentaren dues candidatures per cobrir els 17 llocs de la Junta. La que donava suport a Montserrat Minobis pel deganat –titulada "Units/unides per una professió forta i en llibertat"– va obtenir, en total, el 71,17% dels vots i 12 càrrecs a la Junta, mentre que la que donava suport Martí Anglada –amb el nom de "Periodistes de Catalunya pel canvi"– va assolir el 28,83% i cinc càrrecs. La participació fou del 28,17% del cens de votants.

El 18 de desembre es va dur a terme l'acte protocol·lari de traspàs de responsabilitats entre la Junta de Govern sortint i la nova sorgida de les eleccions, així com de la junta de la demarcació de Barcelona. Anteriorment ja s'havien dut a terme sengles actes de traspàs a les demarcacions de Girona, Tarragona, Lleida i Terres de l'Ebre. Finalment, la nova degana, Montserrat Minobis, va presidir el 8 de gener d'enguany la primera reunió de treball de la Junta de Govern, de la qual en sorgiren, entre altres temes, la creació de les noves comissions de treball del Col·legi que s'han ampliat en

Quadre 4. VOTANTS AL DEGANAT: Proporció segons antiguitat en el Col·legi

Ingressos abans del 1960	0,85%
Ingressos entre 1960 i 1969	3,13%
Ingressos entre 1970 i 1974	5,32%
Ingressos entre 1975 i 1979	8,15%
Ingressos entre 1980 i 1984	2,8%
Ingressos entre 1985 i 1989	34,23%
Ingressos entre 1990 i 1994	30,72%
Ingressos entre 1995 i 1999	11,45%
Ingressos anys 2000 i 2001	3,35%

Nota: El nombre de votants d'entre els ingressats en el període 2000/2001 (en el darrer d'aquests anys, només fins a tres mesos abans de la convocatòria electoral tal i com preveu el reglament) és de **33**. El total d'ingressats en el Col·legi en el mateix període fou de **259**.

Quadre 5. VOTANTS AL DEGANAT: Proporció segons àmbits de treball

Prensa escrita	34,61%
Televisió	13,78%
Gabinets de Prensa	11,85%
Ràdio	9,30%
Free lance	5,98%
Universitat	2,46%
Agències	1,81%
Diversos	3,31%

Nota: La resta que queda fins a arribar al 100 % correspon als membres del Col·legi que tenen la categoria de numeraris/àries i jubilats/des, així com a un petit grup dels quals no consta el lloc de treball.

Els dos candidats, Martí Anglada i Montserrat Minobis

nombre i que, cal recordar, són obertes a la participació de tots els col·legiats i col·legiades que ho desitgin. Es tracta de les següents: Cultura, Defensa, Mitjans Públics, Afers Col·legials, Admissions, Formació i Mixta amb Universitats, 2004-Fòrum CIDB, Periodisme Solidari, Periodisme Digital, Llibre Blanc de la Professió i Mixta Col·legi-Gabinets de Comunicació. D'altra banda, les cinc juntes de demarcació han procedit ja a nomenar les persones que ocuparan sengles presidències:

Joan Brunet a Barcelona, Enric Matarodona a Girona, Francesc Domènech a Tarragona, Jesús Riverola a Lleida i Joaquim Rambla a les Terres de l'Ebre.

UN VOT JOVE POC NOMBRÓS

En els quadres que apareixen en aquest treball s'hi mostra una petita radiografia de diverses característiques del conjunt de col·legiats i col·legiades que varen participar en la votació per al deganat del Col·legi. Resulta interessant

La junta sortint i l'entrant, en una foto de família

fer-hi alguns comentaris. Pel que fa a la proporció de votants per categories col·legials, la de numeraris/àries (majoritàriament correspon als nous llicenciats que encara no han trobat la seva primera feina) suposa només el 10,38 % del total (no arriba al centenar de persones), mentre que la proporció global d'aquesta categoria al Col·legi significa el 23,5 %, és a dir, que passen de les 800. Òbviament, dins d'aquesta categoria col·legial hi ha una majoria de joves, joves que

segons reflecteix la piràmide d'edats votaren molt poc: només un 16,15 % dels qui exerciren el seu dret es troben en la franja de menys de 35 anys, és a dir, unes 150 persones, mentre que del total de membres del Col·legi aquesta franja representa un 28,18 %, gairebé un miler de persones. Com es veu al quadre corresponent, el gruix dels votants (un 68,67 %) està situat entre els 36 i els 55 anys, espai que al conjunt de l'entitat ocupa un 59,9 %.

Quadre 6. VOTANTS AL DEGANAT: Proporció segons categories / tipologies llocs de treball

Redactors/redactores premsa escrita	19,55%
Redactors/redactores televisió	12,18%
Redactors/redactores ràdio	9,29%
Caps secció / coordinació diversos mitjans	5,77%
Fotògrafs/ENG	5,55%
Free Lance	4,70%
Directors-es/Sotsdirectors-es	2,77%
Col·laboradors/es	2,24%
Professors/es	2,13%
Caps/redactors-es gabinet premsa Administració local	3,31%
Caps/redactors-es gabinet premsa Adm. autonòmica	1,49%
Caps/redactors-es gabinet premsa Adm. estatal	0,75%
Corresponsals	1,06%
Auxiliars de redacció	0,42%
Altres	2,35%

Nota: La resta que queda fins a arribar al 100 % correspon als membres del Col·legi que tenen la categoria de numeraris/àries i jubilats/des, així com a un petit grup dels quals no consta la Categoria/tipologia del seu lloc de treball.

Quadre 7. ELECCIONS A LA JUNTA DE BARCELONA: Dades concentració / dispersió de vot a les dues llistes presentades

Candidatura "Periodistes de Catalunya pel canvi"	
Votació en bloc als 17 noms de la candidatura	15,56%
Votació entre 1 i 5 noms de la candidatura	51,65%
Votació entre 6 i 10 noms de la candidatura	21,93%
Votació entre 11 i 16 noms de la candidatura	10,86%
Candidatura "Units/des per una professió forta i en llibertat"	
Votació en bloc als 17 noms de la candidatura	44,58%
Votació entre 1 i 5 noms de la candidatura	17,97%
Votació entre 6 i 10 noms de la candidatura	18,38%
Votació entre 11 i 16 noms de la candidatura	19,07%

Pel que fa a l'antiguitat com a membres del Col·legi de les persones que votaren, el gruix (un 64,95%) se situa en els ingressos efectuats entre 1985 i 1994. Cal recordar que entre 1985 i 1990 va romandre en vigor la tercera via d'accés al Col·legi per a aquells professionals sense titulació universitària, però que acreditaven un mínim de cinc anys d'exercici.

Una altra dada significativa en aquest mateix capítol és l'escàs nombre de votants entre les persones d'ingrés més recent a l'entitat, tal com s'esmenta a la nota del quadre 4.

En la mostra referida als àmbits de treball de les persones que votaren, cal considerar en primer lloc que, entre premsa escrita i televisió, s'emporten gairebé el 50%, i queda en tercer lloc el grup de gabinets de premsa (per sobre de la ràdio) amb l'11,85%. Aquesta dada dels gabinets significa que varen votar més de cent persones d'aquest àmbit d'un total, però, de 268 censats al Col·legi que consta que treballen a gabinets.

Finalment, cal referir-se a la votació per a la junta de la demarcació de Barcelona, en la qual es constata un vot molt més compacte i tancat a la totalitat de la candidatura que donava suport a la nova degana, Montserrat Minobis, ja que un 63,65% dels vots anaren a parar o a la totalitat dels 17 noms de la llista o a més de deu noms de la mateixa. Dades que

s'inverteixen absolutament en el cas de la candidatura que donava suport a Martí Anglada en la qual només el 26,42%

optaren per aquesta mateixa distribució numèrica. Aquesta tendència de vot molt més diversificada en el cas de la candidatura "Periodistes de Catalunya pel canvi" s'evidencia, també, en comprovar que un 51,65% dels votants de la mateixa marcaren només entre 1 i 5 creuetes de la llista. Dada que es capgira clarament en el cas de "Units/des per una professió forta i amb llibertat", en què a la mateixa franja tan sols hi trobem un 17,97% dels vots a la seva llista.

**Tan sols un 16%
dels quasi mil
votants eren col·legiats
menors de 35 anys**

El degà Salvador Alsius, Josep Maria Huertas Claveria, el dibuixant Cesc i l'exdegà Josep Pernau varen ser alguns dels col·legiats que van acostar-se a les urnes

amfitriona hospitalària, i li agrada fer patrons i cosir la seva pròpia roba quan té temps lliure».

El dilluns, doncs, han esdevingut per als qui seguim aquesta etiqueta, el dia #primeradona. Uns minuts de lectura, l'estona diària de 8-M com si diguéssim, per no oblidar que els avenços per la igualtat de gènere s'han de continuar lluitant cada dia en tots i cadascun dels camps, des de l'astrofísica fins al món del teatre passant per la política.

Frederica Montseny al míting de la CNT a Montjuïc el juliol de 1977. Manel Armengol, Flickr

La primera degana del Col·legi de Periodistes

Vicenç Sanclemente, sotsdirector de Ràdio 4 de RNE

Montse Minobis, la *Minobis*, ha estat un dels personatges imprescindibles en el període que avui critiquen alguns com la transició. De formació cristiana, de la seva vila originària, Figueres, i amb un clar concepte de «compromís», va passar a una Barcelona efervescent en la seva joventut, on va formar-se a l'hora que creixia el seu activisme en moltes causes: a favor de la dona i de la igualtat i diversitat sexual, a favor de la llengua, a favor d'una professió periodística independent.

Durant uns anys la Minobis, com molts i moltes altres, era present a totes les trobades i mítings possibles: a les Jornades Catalanes de la Dona, al primer Congrés de Periodistes Catalans, al Congrés de la Llengua Catalana. El seu grau d'implicació pública i d'anhel per una societat diferent més justa i igualitària on tothom era igual fos quin fos el seu origen o tendència, era completament conseqüent amb la seva vida privada.

Des de molt jove la va fascinar la ràdio. Va ser una de les pioneres i de

les millors veus de Ràdio 4 de RNE, on va fer rigorosos programes de premsa local, comarcal, sobretot de caire cultural i també amb temàtica europea, aquest darrer amb Muriel Casals. La seva actitud personal i independent, el seu tracte directe, de tu a tu, contra qualsevol privilegi, van fer que el seu pas en certes etapes de la professió no fos un «camí de roses». Però va seguir lluitant, a Ràdio 4 fins a jubilar-se, però aleshores el seu activisme es va multiplicar.

Va ser la primera dona Degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, la primera dona directora de Catalunya Ràdio. Creadora de l'Agència de Notícies amb visió de gènere, la Independent. I, com Josep M. Huertas Claveria, guia i referent per a moltes i molts periodistes joves d'aquest país, com jo mateix, que ara hem quedat orfes.

El dia del seu comiat vam aplegar-nos centenars de persones, la majoria treballadors i treballadores de mitjans de comunicació, dones d'associacions feministes, escriptores, creadores...

Foto de L. Guerrero de l'arxiu personal de Montserrat Minobis, facilitada per J.M. Adell

Vam rebre missatges de Llatinoamèrica, de molts indrets de l'Estat. Dels directors de RTVE Catalunya i de Catalunya Ràdio. Per contra, de poques autoritats i gent de l'«establishment». Que guapo!

Montse, avui la igualtat de les dones, les identitats diverses, la defensa de la llengua catalana, la independència dels periodistes, es consideren com quelcom natural. Ha canviat el llenguatge i la situació. Minobis: Gràcies per haver canviat al món! **LT**

TESTIMONIOS PARA LA HISTORIA

Àngel Font

PC, 13è VOLUM. Associacions professionals

SRA. MONTSERRAT MINOBIS I PUNTONET

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Text del 2002

Defensem la llibertat i el dret a la informació lliure, plural i democràtica, en els mitjans privats i en els públics.

“Hem de vetllar constantment per l'exercici de la nostra professió amb la llibertat, els drets i les obligacions que significa el fet de pertànyer al món democràtic.” El Col·legi de Periodistes de Catalunya va néixer com a corporació de dret públic l'any 1985. Amb l'ànim de trasplantar la vella configuració de l'Associació de Premsa de Barcelona, amb més de 75 anys d'història al llarg dels quals emmirallà les inquietuds dels periodistes catalans i aconseguí la unitat de la professió, el Col·legi ha esdevingut una organització professional que compta amb el reconeixement de l'Administració i defensa els interessos dels seus integrants amb els mateixos criteris i serveis assistencials implantats per l'Associació. Cal tenir en compte també l'acceptació en el seu si, a partir de 1985, de professionals sense titulació que destacaven

per una trajectòria professional brillant. Els anys de la Transició van ser especialment significatius. Segons la periodista Montserrat Minobis, elegida nova degana el 12 de desembre de 2001, **“la premsa escrita va jugar un paper fonamental en la Transició democràtica del país. A Catalunya, homes i dones periodistes van saber transmetre la lluita que s’estava duent a terme per la democràcia”**, a la qual cosa Àngel Jiménez, gerent del Col·legi, afegeix: **“En aquells moments, més que donar valor als mitjans de comunicació, que no solien representar un poder econòmic rellevant, l’important van ser els mateixos periodistes, perquè van ser ells els protagonistes de l’època; van ser molt valents.”**

L’experiència de l’Associació de premsa catalana, reforçada amb un talent sagaç i punyent, ha situat els periodistes catalans com a capdavanters del sector a tot l’Estat: **“En els temps de la dictadura, quan no existien les facultats de Ciències de la Comunicació, a Barcelona hi havia una Escola de Periodisme, sota la tutela i l’empara de l’Església, que va acomplir una labor extraordinària. Nombrosos periodistes d’aquest país van sorgir d’aquella Escola”**, recorda Montserrat Minobis.

El nou mil·lenni ha portat nous reptes, però també noves problemàtiques: **“El periodisme ha evolucionat cap a la concentració dels mitjans de comunicació. A diferència dels anys setanta, el risc ja no és tan polític, sinó més aviat econòmic. Les empreses periodístiques han esdevingut veritables imperis, dels quals ningú no coneix gaire bé la identitat dels propietaris. Els periodistes, agrupats en les seves associacions i els seus col·legis professionals, no han crescut al mateix ritme, fet que pot anar en detriment de la professió”**, precisa Àngel Jiménez.

La introducció d’elements multimèdia en les tasques tradicionals és un altre factor que n’afecta l’evolució: **“Les empreses del ram toquen moltes més tecles que abans. Estem experimentant un fenomen contradictori: el sector està obeint una concentració alhora que es diversifica. Hi ha la tendència cap al control del món mediàtic en mans d’unes poques entitats periodístiques molt poderoses. Es fa necessària la creació d’una llei que autoreguli la professió i que ens protegeixi”**, puntualitza Montserrat Minobis.

El Col·legi acull actualment 3.500 col·legiats d’afiliació voluntària. Ha estat pioner a crear un estatut-marc de redacció l’any 1991, a fornir-se l’any 1992 d’un codi deontològic, a constituir l’any 1996 l’òrgan encarregat de l’acompliment del codi deontològic, el Consell de la Informació de Catalunya, tot albirant una autoregulació, en el sentit més categòric de l’expressió, **“però no des d’un punt de vista sancionador, sinó doctrinari o de conducta i comportaments ètics preventius. En el Consell, hi és representada tota la societat catalana, ja que la majoria dels seus membres no són periodistes i dictaminen sobre els casos de primera instància que els arriben del públic en general”**, ressalta Àngel Jiménez. **“L’objectiu no és tan sols dotar els professionals d’unes eines de defensa dins del camp estrictament periodístic, sinó també atendre tota persona o institució que pugui sentir-se afectada o agreujada per una informació provinent de qualsevol mitjà de comunicació, ja sigui d’àmbit nacional, comarcal o local, davant de la qual se sent indefensa”**, afegeix la degana.

Les jornades anuals i els congressos nacionals i internacionals que se celebren a la seu de la corporació pretenen conèixer la realitat dels periodistes en l’exercici de la professió: **“A més d’oferir serveis jurídics, assistencials, comercials, formatius i ocupacionals als col·legiats i d’acostar eines de control a tothom, hem de funcionar com a ens defensor per excel·lència de la llibertat d’informació en tots els camps mediàtics. Abans que cap altra cosa, defensem la llibertat i el dret a la informació lliure, plural i democràtica, i no sols en els mitjans privats, sinó principalment en els públics, sobre els quals posem més èmfasi”**, apunta Montserrat Minobis.

Continuen havent-hi pressions sobre els mitjans de comunicació en l’actualitat, però d’un altre caire: **“Sortosament, ja no vivim sota les ordres tàcites de la dictadura, estem en un país democràtic,**

però de condicionants i pressions encara n'hi ha, no només polítics, també econòmics i socials. Per tant, hem d'estar alerta constantment.”

Així mateix, l'exercici de la professió ha de prioritzar el dret del ciutadà a ser informat: “**La informació s'ha de fonamentar en la utilització de mètodes dignes per obtenir-la. No ha de ser restrictiva. Ens hem d'allunyar de fórmules escombraria, utilitzades sobre tot en el mitjà audiovisual televisiu, que es basen en el tractament sensacionalista de la notícia i no en el tractament estricte**”, afirma convençuda la degana. “**Per això, és tan necessària l'autoexigència, el codi deontològic que regula el comportament ètic del professional i vetlla pel dret a la informació. És un tema pelut, és cert. És més perillós plantejar-se limitar les informacions, perquè provocaria el trencament d'un dret constitucionalment recollit. Com tractar la informació ja és un altre assumpte, perquè es pot escriure i visualitzar de diverses formes. Sortosament, la professió va posant mecanismes efectius, estudia i es preocupa de fer doctrina, però el fet d'ometre la informació no portaria enlloc. Insistim en la importància de complir un codi. De tota manera, malgrat el constant estímul del Col·legi, no es pot evitar l'aparició d'abusos per part de professionals. És la nostra obligació perseverar**”, conclou Àngel Jiménez.

ANTERIOR

SR. ISAÏES MENA VIDAL

SIGUIENTE

SRA. MONTSERRAT ADROER TASIS, SRA. ANNA M. FARRÉ, SR. ...

Textos destacados

SR. JOSEP CARRERAS I COLL

[LEER »](#)